

**СУСТРЭЧА ГОСПАДА БОГА І ЗБАЎЦЫ
НАШАГА ІСУСА ХРЫСТА Ў СЬВЯТЫНІ
(ГРАМНІЦЫ)**

(2 лютага)

**ЛЬВОЎ
л.Б 2007**

2

Парахфія свт. Кірыла Тўраўскага, г.Львоў

Складзена сьвятаром Сяржуком Горбікам,
Біблійныя тэксты пададзены згодна перакладу
спадара Васіля Сёмухі

Дзеля служэньня ў

Беларускім Праваслаўным Абрадзе

Дабраслаў, Госпад, працу нягоднага слугі Твайго

НА ВЯЛКАЙ ВЯЧОРНЯЙ

На “Госпада клічу:” вершыры на 8, тон 1 патрыярха Гэрмана

Распавядзі, Сімяён, / Каго Ты ў Храме носіш у абдымках і радуешься? / Да Каму ты усклічаш і заклікаеш: / “Цяпер я вызваліўся, бо убачыў Выратавальніка майго!”. / - “Ён - ад Дзевы народжаны, / Ён - ад Бога Бог Слова, / які увасобіўся дзеля нас і выратаваўшы чалавека!” / Яму паклонімся! (3)

Прымі на рукі, Сімяён, Заканадаўца, / Якога бачыў Майсей у цямрэчы на Сінаі, / зрабіўшага Немаўлём і падкараючага Закону. / Ён - праз Закон гаварыўшы, / Ён - прарокамі абвяшчоны, / што увасобіўся дзеля нас і выратаваўшы чалавека. / Яму паклонімся! (3)

Давайце і мы сьпевамі боганатхнёнымі / сустрэнем Хрыста і прыем Таго, / чыё выратаваньне Сімяён убачыў. / Гэта аб Ім Давыд узвяшчае, / гэта Ён - Які гаварыў праз прарокаў, / што увасобіўся нас дзеля і праз Закон абвяшчаўшы. / Яму паклонімся! (2)

Слава Айцу, і Сыну, і Сьвятому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Звыгоднага Яна Дамаскіна, тон 6

Ды адчыняецца ў гэты дзень нябёсная брама, / бо Безуладнае Слова Айца, / прыняўшае ў часе пачатак / не страціўшы Сваёй Боскасьці, / Дзевай-Маці як Немаўля саракадзёны / добраахвотна прыносіцца ў Храм падзаконны, / і Яго ў абдымкі прымае старац, / “Адпусьці”, - заклікаючы, як слуга Уладару - / “бо бачылі вочы мае выратаваньне Тваё!” / Прышоўшы ў сусьвет выратаваць род чалавечы, / Госпад, слава Табе!

Уваход. Пракімен дня і чытаньня сьвята.

1. Выхаду чытаньня

У гэты самы дзень Гасподзь вывеў сыноў Ізраілевых зь зямлі Егіпецкай па рушэньнях іхніх. І наказаў Гасподзь Майсею сказаць: высьвяці мне кожнага першынца, які раскрывае ўлоньне сярод сыноў Ізраілевых, ад чалавека да быдла, Мае яны. І сказаў Майсей народу: памятайце гэты дзень, у які выйшлі вы зь Егіпта, з дому рабства, бо рукою моцнаю вывеў вас Гасподзь адтуль, і ня ежце квашанага: Выконвай жа статут гэты ў прызначаны час, год у год. І калі выведзе цябе Гасподзь у зямлю Ханаанскую, як ён запрсыгаўся табе і бацькам тваім, і дасьць яе табе, - аддзяляй Госпаду ўсё, што расхіляе сьцёгны; і ўсё першароднае з жывёлы, якое ў цябе будзе, мужчынскага полу, Госпаду; І калі пасья спытаецца ў цябе сын твой, кажучы: што гэта? дык скажы яму: рукою моцнаю вывеў нас Гасподзь зь Егіпта, з дому рабства; бо калі фараон упарціўся адпусьціць нас, Гасподзь усмерціў усіх першынцаў у зямлі Егіпецкай, ад першынца чалавечага да першынца з жывёлы, - таму я прыношу ў ахвяру Госпаду ўсё, што расхіляе сьцёгны, мужчынскага полу, а кожнага першынца з сыноў маіх выкупляю; і хай будзе гэта знакам на руцэ тваёй і замест павязкі над вачыма тваімі; бо рукою моцнаю Гасподзь вывеў нас зь Егіпта. Не марудзь прыносіць пачаткі з гумна твайго і з чавільні тваёй; аддавай Мне першынца з сыноў тваіх.

Вых 12:51; 13:1-3, 10-12, 14-16; 22:29;

Кнігі Лявіт чытаньня

І наказаў Гасподзь Майсею сказаць: скажы сынам Ізраілевым: калі жанчына зачне і народзіць немаўля мужчынскага полу, дык яна нячыстая будзе сем дзён; як у дні пакутніцтва яе ачышчэньнем, яна будзе нячыстая; а на восьмы дзень абрэжацца крайняя плоць ягоная; і трыццаць тры дні павінна яна сядзець, ачышчаючыся ад крывей сваіх; ні да чога сьвяшчэннага не павінна дакранацца і да сьвяцілішча не павінна падыходзіць, пакуль ня мінуцца дні ачышчэньня яе. Пасья заканчэньня дзён ачышчэньня свайго

за сына, альбо за дачку, яна павінна прынесці гадалае ягна на цэласпаленне і маладога голуба альбо галубку ў ахвяру за грэх, да ўваходу ў скінію сходу да сьвятара; А калі яна ня можа прынесці ягнаці, дык няхай возьме дзьве галубкі альбо два маладыя галубы, аднаго на цэласпаленне, а другога ў ахвяру за грэх, і ачысьціць яе сьвятар, і яна будзе чыстая.

Ляв 12:1-4, 6, 8;

Кнігі Лікаў чытаньня

Пасьля гэтага ўвойдуць лявіты службыць скініі сходу, калі ты ачысьціш іх і ўчыніш над імі пасьвячэньне іх; бо яны аддадзены мне з сыноў Ізраілевых: замест усіх першынцаў з сыноў Ізраілевых, якія размыкаюць усякія сьцёгны, Я бяру іх Сабе; бо Мае ўсе першыны ў сыноў Ізраілевых, ад чалавека да быдла: у той дзень, калі Я пабіў усіх першынцаў у зямлі Егіпецкай, Я асьвяціў іх Сабе

Лік 8:15-17

2. Прароцтваў Ісаі чытаньня

У год сьмерці цара Азіі бачыў я Госпада, Які сядзеў на троне высокім і ўзьнесеным, і краі шатаў Ягоных напаўнялі ўвесь храм. Вакол Яго стаялі серафімы; у кожнага зь іх па шэсьць крылаў: двума засланяў кожны аблічча сваё, і двума засланяў ногі свае, і двума лётаў. І клікалі адзін аднаму і казалі: Сьвяты, Сьвяты, Сьвяты Господзь Саваоф! уся зямля поўная славы Ягонай! І затрэсьліся бэлькі ў браме ад голасу тых, што клікалі, і дом напоўніўся дымам ахвярным. І сказаў я: гора мне! загінуў я! бо я чалавек зь нячыстымі вуснамі, і жыву сярод люду таксама зь нячыстымі вуснамі, - і вочы мае бачылі Цара, Госпада Саваофа. Тады прыляцеў да мяне адзін серафім, і ў руцэ ў яго распалены вугаль, які ён узяў абцугамі з ахвярніка, і дакрануўся да вуснаў маіх і сказаў: вось, гэта кранулася вуснаў тваіх, і беззаконьне тваё адведзена ад цябе, і грэх твой ачышчаны. І пачуў я голас Госпада, Які сказаў: каго Мне паслаць? і хто туды пойдзе за вас? І сказаў я: вось я, пашлі мяне. А Ён сказаў: ідзі і скажы гэтаму народу: слыхам

пачуеце, і не ўразумеете; і вачыма глядзецьмеце, і ня ўбачыце. Агрубела бо сэрца ў людзей гэтых, і цяжка чуюць вушыма, і зьмежылі вочы свае, хай ня ўгледзяць вачыма, і не пачуюць вушыма, і сэрцам не ўразумеюць, і не навернуцца, каб Я ацаліў іх. І сказаў я: ці надоўга, Госпадзе? Ён сказаў: пакуль не апусьцеюць гарады, і не застануцца без жыхароў, і дамы бязь людзей, і пакуль зямля гэтая зусім не запусьцеецца. І выдаліць Господзь людзей, і вялікае запусьчэньне будзе на гэтай зямлі.

Іс 6:1-12

3. Прароцтваў Ісаі чытаньня

Прароцтва пра Егіпет. - Вось, Господзь сядзіць на воблаку лёгкім і прыбывае ў Егіпет. І затрымцяць ад аблічча Яго ідалы Егіпецкія, і сэрца Егіпта растане ў ім. І дух Егіпта зьняможацца ў ім, і забытаю раду яго, - і пойдучь яны да ідалаў і да чарадзеяў, і да закліначоў мёртвых і да варажбітоў. І аддам Егіпцянаў у рукі валадара жорсткага, і люты цар запануе над імі, кажа Господзь, Господзь Саваоф. І скончыцца вада ў моры і рака зьвядзецца і высахне; Дзе яны? дзе твае мудрацы? хай яны скажуць табе; хай даведаюцца, што Господзь Саваоф вызначыў пра Егіпет? У той дзень Егіпцяне будуць падобныя да жанчын і затрымцяць і забаяцца руху рукі Госпада Саваофа, якую Ён падыме на іх. У той дзень ахвярнік Госпаду будзе пасярод зямлі Егіпецкай, і помнік Госпаду - каля межаў яе. І будзе ён азнакаю і сьведчаньнем пра Госпада Саваофа ў зямлі Егіпецкай, бо яны заклічуць да Госпада ад прыгнятальнікаў, і Ён пашле ім выратавальніка і заступніка, і выбавіць іх. Господзь явіць Сябе ў Егіпце; і Егіпцяне ў той дзень спазнаюць Госпада і прынясуць ахвяры і дарункі, і дадуць абяцаньні Госпаду, і выканаюць.

Іс 19:1, 3-5, 12, 16, 19-21

Вершыры на ліціі

Анатоля, тон 1

Старажытны днямі, / даўшы ў старажытнасьці Закон на Сінаі Майсею, / цяпер бачны як Немаўля; / і Закон выконваючы, як Творца Закона, / па Законе ў храм прыносіцца / і старцу уручаецца. / Прыняўшы жа Яго на рукі, Сімеон Справядлівы, / і зыход свой з палону цела бачачы адбываўчымся, / радасна заклікаў: / “Вочы мае убачылі таемніцу, ад стагодзьдзя патаемнае, / і ў гэтыя апошнія дні зьявіўшаеся, - / святло, што разганяе няверачых язычнікаў змрочнае бяздумья / і славу новаабранага Ізраіля. / А таму вызвалі слугу Твайго ад сувязі цела гэтага / да непераходзячага і цудоўнага бясконцага жыцьця, / даруючы сусьвету вялікую міласць!”

Звышгоднага Яна Дамаскіна

У старажытнасьці Закон Майсею на Сінаі Выклаўшы / у гэты дзень Сам загадам Закона падпарадкоўваецца, / дзеля нас па літасьці стаўшы падобным нам. / Цяпер чысты Бог, як Дзіцё Сьвятое, / адчыніўшы прычыстае улонья, / Самому Сабе, як Бог, прыносіцца, / вызваляючы ад праклёну Закона / і адукоўваючы душы нашы.

Андрэя Піра, тон 2

Таго, Каму горныя служыцелі з трапятаньнем моляцца, / цяпер на зямлі рэчывымі рукамі прыняўшы, / Сімяён злучэньне Бога з людзьмі абвяшчае. / І, бачачы Нябеснага Бога як чалавека, / разлучаючыся з жывучымі на зямлі, радасна заклікаў: / “Тым, хто ў цемры святло нязгасны адчыняючы, / Госпад, слава Табе!”

Патрыярха Гэрмана

У гэты дзень Сімяён у абдымкі Госпада Славы прымае, / Якога перш Майсей у цямрэчы сузіраў, / на горы Сінайскай скрыжалі уручыўшы яму. / Гэта Ён - Які гаварыў праз

прарокаў і Закона Творца. / Ён Той, аб Кім Давыд узьвяшчае, - усім страшны, / але маючы вялікую і багатую міласць.

Сьвятога сьвятая Дзева / прынесла ў сьвяцілішча сьвятару, / Сімеон жа з распасьцёртымі абдымкамі прыняў Яго, радуючыся, і выгукнуў: / “Цяпер адпускаеш Ты слугу Твайго, Уладар, / па слове Твайму, з мірам, Госпадзі!”

Стваральнік нябёсаў і землі / у гэты дзень быў у абдымках насімы / сьвятым Сімеонам старцам, / і вось, ён Сьвятым Духам абвяшчаў: / “Цяпер я вызвалены, / бо угледзеў Выратавальніка майго!”

Анатоля

У гэты дзень старац Сімеон / уваходзіць у Храм, радуючыся духам, / каб Далўшага Майсею Закон і Выканаўцу Закона ў абдымкі прыняць. / Адзін у цямрэчы і няясным голасе удастоіўся дасягнуць Богабачанья, / і сваім тварам утоеным / няверныя сэрцы жыдоў выкрыў. / Іншы жа на руках панёс увасобіўшаеся Прадвечнае Слова Айца / і адкрыў Сьвятло народам: Крыж і Уваскрэсьне. / І Ганна прарочыцай зьявілася, / аб Выратавальніку і Збавіцелю Ізраіля абвяшчаючы. / Выклікнем жа Яму: “Хрысьце Божа наш, / па малітвах Богародзіцы памілуй нас!”

Андрэя Крыцкага, тон 4

У гэты дзень сьвятая Маці / і сьвяцілішча больш высокая / зьявілася ў сьвяцілішча уяўляючы сусьвету сусьвета Творцу / і Закона падаўца. / Яго і прыняўшы ў абдымкі старац Сімяён, / радуючыся усклікаў: / “Цяпер адпускаеш Ты слугу Твайго, / бо убачыў я Цябе, Выратавальніка душаў нашых!”

Слава Айцу, і Сыну, і Сьвятому Духу.

Андрэя Крыцкага, тон 5

Дасьледуйце Пісанья, / як сказаў у Евангельях Хрыстос Бог наш, / бо ў іх мы знаходзім, / што Ён нарадзіўся і спавіты быў пялёнамі, / атачаем клопатам і сілкуем малаком, / прыняў абразаньне і носім быў Сімяёнам: / не уяўна і не

прывідна, але праўдзіва зьявіўся сусьвету. / Выклікнем жа Яму: / “Прадвечны Божа, слава Табе!”

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Патрыярха Гэрмана, тон 5

Старажытны днямі, стаўшы Немаўлём па целе, / Маці-Дзевай у храм прыносіцца, / выконваючы Свайго жа Закона наказ. / Прыняўшы Яго на рукі, Сімяён абвяшчаў: / “Цяпер адпускаеш з сьветам, / па слове Твайму, слугу Твайго, / бо убачылі вочы мае выратаваньне Тваё, Госпадзі!”

Вершыры на вершоўны, тон 7.

Звышгоднага Касьмы Маіўскага

Упрыгож, Сіён, свой шлюбны палац / і прымі Цара - Хрыста. / Прывітай Марыю - Нябесныя Дзьверы, / бо Яна пасадам Хэрувімскім зьявілася, / Яна трымае Цара Славы. / Воблакам сьвятла зьяўляецца Дзева, / носячая на руках Сына, / перш ранішняй зоркі народжанага. / Паклаўшы Яго ў свае абдымкі, / Сімяён абвясьціў народам, / што Ён - Уладар жыцьця і сьмерці / і Выратавальнік сусьвету.

Верш: Сёньня адпускаеш раба Твайго, Уладыка, паводле слова Твайго, зь мірам.

Лк 2:29

Зазьзяўшага ад Айца перш стагодзьдзяў, / у апошнія жа поры - ад улоньня нявіннага, / Закон на гора Сінайскай усталяваўшы / і наказу Закона падкараючыся, / не выпрабаваўшая шлюбу Маці, нясучы ў Храме, / паднесла старцу - сьвятару і праведніку, / адкрыцьцё атрымаўшаму, што убачыць Хрыста Госпада. / Прыняўшы Яго ў свае абдымкі, / Сімяён усьцешыўся, заклікаючы: / “Гэты ёсьць Бог, гэтак жа вечны, як Айцец, / і Збавіцель душаў нашых!”

Верш: Сьвятло на асьвятленьне язычнікаў, і славу народу Твайго Ізраіля.

Лк 2:32

Насімага на калясьніцах Хэрувімскіх / і асьпяваемага ў песьнях Сэрафімаў, / Усталяваўшага Закон і выканаўцу

статуту Закона, / нясучы ў абдымках Богародзіца Марыя, / без выпрабаваньня шлюбнага увасобіўшага ад Яе, / дала на рукі старцу-сьвятару. / І ён, Жыцьцё нясучы, прасіў / ад жыцьця зямнога вызваленьня, клікаючы: / “Уладар, цяпер адпусьці мяне узьвясьціць Адаму, / што убачыў я нязьменнага Немаўля, / Бога Прадвечнага і Выратавальніка сусьвету!”

Слава Айцу, і Сыну, і Сьвятому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Андрэя Крыцкага, тон 8

Хэрувімамі насімы / і асьпяваемы Сэрафімамі, / у гэты дзень у Боскае Сьвяцілішча па Закону прынасімы, / як на пасад садзіцца на старэчыя рукі / і ад Іосіфа прымае дарункі, як належыць Богу: / як пару турчыкаў - Царкву бязгрэшную / і ад язычнікаў новаабраны народ, / двух жа галубіных птушанят / - як Заснавальнік Старога і Новага Запаветаў. / Сімяён жа, выкананьне былога яму прадказаньня прыняўшы, / дабраслаўляючы Дзеву, Богародзіцу Марыю, / выяву пакуты ад Яе Нарадзіўшага прадказаў, / і просіць у Яго вызваленьня, заклікаючы: / “Цяпер адпускаеш Ты мяне, Уладар, / як перш мне узьвясьціў: / бо убачыў я Цябе, Прадвечнае Сьвятло, / Выратавальніка і Госпада / людзям носячым імя Хрыстова!”

Трапар, тон 1

Радуйся, дабрадатная Богародзіца Дзева, / бо з Цябе зазьзяла Сонца праўды, Хрыстос Бог наш, / асьвячаючы ў цемры перабываючых. / Весяліся і ты, старац справядлівы, / які прыняў у абдымкі Вызваліцеля душаў нашых, / даруючага нам уваскрэсьне. (3)

НА РАНІШНЯЙ

На Бог Госпад: трапар сьвята, тройчы.

Па 1 вершаслоўі сядальены, тон 1

Хор Анёльскі ды дзівіцца цуду, / мы жа, сьмяротныя,
песьню засьпяваем сваімі галясамі, / бачачы невыказное
Боскае сыходжаньне на зямлю: / бо Таго, прад Кім трасуцца
нябёсныя сілы, / цяпер прымаюць у абдымкі старэчыя рукі, /
як адзінага Челавекалюбцу.

Слава Айцу, і Сыну, і Сьвятому Духу, цяпер і заўсёды, і
на вякі вякоў. Амін.

Хор Анёльскі ды дзівіцца цуду, / мы жа, сьмяротныя,
песьню засьпяваем сваімі галясамі, / бачачы невыказное
Боскае сыходжаньне на зямлю: / бо Таго, прад Кім трасуцца
нябёсныя сілы, / цяпер прымаюць у абдымкі старэчыя рукі, /
як адзінага Челавекалюбцу.

Па 2 вершаслоўі сядальены, тон 1

Знаходзячыся вечна з Айцом на сьвятым пасадзе, /
прыйдучы на зямлю, ад Дзевы нарадзіўся і стаў Немаўлём, /
Той, Хто па істоце часам не абмежаваны. / Сімяён,
прыняўшы Яго ў абдымкі, радуючыся, абвяшчаў: / “Цяпер
Ты адпускаеш, Міласэрны, узьвясяліўшы, слугу Твайго!”

Слава Айцу, і Сыну, і Сьвятому Духу, цяпер і заўсёды, і
на вякі вякоў. Амін.

Знаходзячыся вечна з Айцом на сьвятым пасадзе, /
прыйдучы на зямлю, ад Дзевы нарадзіўся і стаў Немаўлём, /
Той, Хто па істоце часам не абмежаваны. / Сімяён,
прыняўшы Яго ў абдымкі, радуючыся, абвяшчаў: / “Цяпер
Ты адпускаеш, Міласэрны, узьвясяліўшы, слугу Твайго!”

Узьвялічваньня

Узьвялічваем Цябе, / Падавец жыцьця Хрысьце, / і
шануям Усячыстую Маці Тваю, / Якою Ты ў выкананне
Закона / цяпер прынесены ў храм Госпада.

Псальма абраная

Маё сэрца вылілася добрым словам.

Пс 44:2А

Я кажу: песьня мая пра Цара.

Пс 44:2Б

Язык мой - пяро хуткага пісьма.

Пс 44:2В

Ты прыгажэйшы за сыноў чалавечых!

Пс 44:3А

Аперажыся мечам па паясьніцы Тваёй, Магутны.

Пс 44:4А

І ў гэтым уборы Тваім пасьпяшайся, сядзь на калясьніцу
дзеля праўды і лагоды і справядлівасьці.

Пс 44:5А

Ты палюбіў праўду і зьненавідзеў бяспраўе.

Пс 44:8А

Слухай, дачка, і глядзі, і прыхілі тваё вуха, і забудзь
народ твой і дом бацькі твайго.

Пс 44:11

Запрагне Цар прыгажосьці тваёй; бо Ён Гасподзь твой, і
ты пакланіся Яму

Пс 44:12

І будуць прасіць цябе найбагацейшыя людзі.

Пс 44:13Б

Гасподзь у сьвятым Сваім храме, Гасподзь - трон Ягоны
на нябёсах, вочы Ягоныя бачаць, павекі Ягоныя
выпрабоўваюць сыноў чалавечых.

Пс 10:4

Бачылі шэсьце Тваё, Божа, шэсьце Бога майго, Цара
майго ў сьвятыні.

Пс 67:25

Сьвятога храма Твайго.

Пс 64:5Б

Дому Твайму, Госпадзе, належыць сьвятасьць на доўгія дні.

Пс 92:5Б

Зраблю імя Тваё памятным ва ўсіх пакаленьнях.

Пс 44:18А

Бо яно добрае перад сьвятымі Тваімі.

Пс 51:11В

Пасьля паліляя:

Сядальны, тон 4.

Старажытны днямі дзеля мяне становіцца немаўлём, / прылучаецца абрадам ачышчэньня найчысты Бог, / каб пасьведчыць, што прыняў Ён ад Дзевы цела, як у мяне. / І Сімяён, пасьвечаны ў гэтыя таемніцы, / спазнаў у Ім Бога, зьявіўшага ў целе, / і як Жыцьцё Яго прывітаў, / і, радуючыся, па-старэчаму усклікаў: / “Адпусьці мяне, бо убачыў я Цябе, / Жыцьцё усіх!”

Сьцяпяны, 1-й антыфон 4-га тону.

Пракімен, тон 4

Зраблю імя Тваё памятным ва ўсіх пакаленьнях.

Верш: Маё сэрца вылілася добрым словам; я кажу: песьня мая пра Цара.

Пс 44:18А; 2А

Евангелья ад Лукаша, пачатак 8.

Пасьля 50 псалмы вершыра, тон 6

Ды адчыняецца ў гэты дзень нябесная брама, / бо Безпачатковае Слова Айца, / рыняўшае ў часе пачатак / не страціўшы Сваё Боскасьці, / Дзевай-Маці як Немаўля саракадзёная / добраахвотна прыносіцца ў Храм падзаконны, / і Яго ў абдымкі прымае старац, / "Адпусьці", - заклікаючы, як слуга Уладару - / “бо бачылі вочы мае выратаваньне Тваё!” / Прышоўшы ў сусьвет выратаваць род чалавечы, / Госпад, слава Табе!

КАНОН

Канон сьв. Касьмы Маіўмскага, тон 3; ірмасы канона сьпяваюцца двойчы, усі трапары сьпяваем на 12.

Песьня 1

Ірмас: Над сухою зямлёй, нарадзіўшайся з бездані, / сонца некалі узышло: / бо як сьцяна па абедзвюх боках застыгла вада / дзеля народа пешага, мора пераходзіўшага / і богадагодна сьпяваўшага: / “Асьпяваем Госпада, / бо Ён хвалебна уславіўся!”

Аблэкі ды пральюць ваду; / бо Сонца - Хрыстос, / лёгкім воблакам насімае - бязгрэшнымі рукамі, / у Храме зьявілася, як Немаўля; / таму мы, верныя, будзем усклікаць: / “Асьпяваем Госпада, / бо Ён хвалебна уславіўся!”

Умацуецца рукі Сімяёна, / саслабелыя ад старасьці, / і згрыбелыя ногі старца / бадзёра рухайцеся Хрысту насустрач; / склаўшы карагод з бесьцялеснымі, засьпяваем Госпаду, / бо Ён хвалебна уславіўся!

Узрадуйцеся нябёсы, распасьцёртыя прымудра, / радуйся і зямля: / бо адбыўшыся з нетр Усябоскіх Стваральнік Хрыстос, / Маці Дзтвай Богу Айцу як немаўля прыносіцца, / Той, Хто перш усіх, / бо Ён хвалебна уславіўся.

Катавасія

Над сухою зямлёй, нарадзіўшайся з бездані, / сонца некалі узышло: / бо як сьцяна па абедзвюх боках застыгла вада / дзеля народа пешага, мора пераходзіўшага / і богадагодна сьпяваўшага: / “Асьпяваем Госпада, / бо Ён хвалебна уславіўся!”

Песьня 3

Ірмас: Сцвярджэньне на Цябе спадзяваючыхся! / Зацвердзі, Госпад, Царкву, / якую Ты набыў / каштоўнаю Тваёю крывёй.

Першанароджаны ад Айца перш стагодзьдзяў / першанароджаным Немаўлём бязгрэшнай Юначцы зьявіўся, /

руку выратаваньня распасьціраючы Адаму.

Каб аднавіць у ранейшам стане першароднага, / зрабіўшагася неразумным як немаўля праз спакушэньне, / Бог Слова Немаўлём зьявіўся.

З зямлі адбыўшуюся існасьць / і ізноў у яе вярнуўшуюся, / Стваральнік явіў адпаведнай Боскасьці, / стаўшы Немаўлём, але не зьмяніўшыся.

Сядальны, тон 4

У старажытнасьці на гары Сінай Майсей убачыў Бога ззаду / і удастоіўся нясна чуць Боскі голас у цямрэчы і буры; / цяпер жа Сімяён прыняў у абдымкі / дзеля нас нязьменна увасобіўшагася Бога, / і, радасна накіроўваўся ад тутэйшага да жыцьця вечнага. / Таму ён і заклікаў: / “Цяпер адпускаеш Ты слугу Твайго, Уладар!”

Слава Айцу, і Сыну, і Сьвятому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

У старажытнасьці на гары Сінай Майсей убачыў Бога ззаду / і удастоіўся нясна чуць Боскі голас у цямрэчы і буры; / цяпер жа Сімяён прыняў у абдымкі / дзеля нас нязьменна увасобіўшагася Бога, / і, радасна накіроўваўся ад тутэйшага да жыцьця вечнага. / Таму ён і заклікаў: / “Цяпер адпускаеш Ты слугу Твайго, Уладар!”

Песьня 4

Ірмас: Пакрыла нябёсы доблесць Твая, Хрысьце, / бо выйдучы з каўчэга Тваёй сьвятыні - / бязгрэшнай Маці - / Ты зьявіўся ў Храме славы Тваёй, / як Немаўля, насімы на руках, / і усё напоўнілася хвалою Табе.

“Сімяён, служыцель невымоўных таемніц”, - / Богародзіца заклікала, - / “Таго, аб Кім спрадвеку павядомлены ты Сьвятым Духам, / зрабіўшаеся немаўлём Слова - Хрыста, / радуючыся, у абдымкі прымі, / заклікаючы да Яго: / Усё напоўнілася хвалою Табе!»

Каго чакаў ты, Сімяён, радасна прымі - / Хрыста, Дзіцё узростам, / суцяшэньне богаабранага Ізраіля, / Творцу Закона

і Уладара, / выканаўцы статуту Закона, - / заклікаючы да Яго: / “Усё напоўнілася хвалою Табе!”

Сімяён, бачачы Слова безпачатковае, / у целе, як на пасадзе Хэрувіскам, Дзевай насімае, / Пачатак быцьця усяго - як Немаўля, / у здзіўленьні заклікаў да Яго: / “Усё напоўнілася хвалою Табе!”

Песьня 5

Ірмас: Калі Ісяя убачыў у правобразе / прыўзнясённага на пасадзе Бога, / аточанага Анёламі славы, / ён заклікаў: “О, я няшчасны!” / Бо праўбачыў я увасобіўшагася Бога, / сьвятлом незгасальным і сусьветам уладарачага”.

Зразумеўшы Боскі старац / славу, паказаную ў старажытнасьці прароку, / бачачы Слова, насімае рукамі Маці, / “Радуйся, о Годнашаноўная”, - заклікаў, - / “бо Ты, як пасад, трымаеш Бога, / сьвятлом незгасальным і сусьветам уладарачага”.

Старац, схілячыся і поўны глыбокай пашаны дакрануўшыся / да ступняў не спазнаўшай шлюбу Дзевы і Богамаці, / выгукнуў: “Вагонь нясеш Ты, Чыстая; / страшуся прыняць у абдымкі Немаўля - Бога, / сьвятлом незгасальным і сусьветам уладарачага”.

“Чысьціцца Ісяя, ад Сэрафіма вугаль прыняўшы”, - / заклікаў старац да Богамаці, - / “Ты жа адукоўваеш мяне, / рукамі, як абцугамі падаўшы мне Табой Насімага, / сьвятлом незгасальным і сусьветам уладарачага”.

Песьня 6

Ірмас: Выклікнуў да Цябе Старац, / убачыўшы сваімі вачамі выратаваньне, / прышоўшае да народаў ад Бога: / “Хрысьце, Ты - Бог мой!”

На Сіёне камэнем Ты быў пакладзены, / для непакорлівых - скалою перапоны і спакусы, / верным жа - нязломным выратаваньнем.

Сапраўды носячы выяву / перш стагодзьдзяў Цябе
Нарадзіўшага, / Ты па міласэрнасьці Сваёй цяпер / немачу
сьмяротных апрануўся.

Пакланіўшамуся Табе, / Сыну Усявышняга, Сыну Дзевы,
/ Богу зрабіўшамуся Немаўлём, / цяпер адпусьці з мірам.

Кандак, тон 1

Улонья Дзевы асьвянціўшы нараджэньнем Тваім, / і рукі
Сімяёна дабраславіўшы, / загадзя, як належыла, / і цяпер Ты
выратаваў нас, Хрысьце Божа. / Але абгарадзі мірам сярод
войнаў народ Твой / і умацуй тых, каго Ты узылюбіў, /
Адзіны Чалавекалюбчы.

Ікас: Да Багародзіцы зьвернемся / мы, жадаючыя
убачыць Сына Яе, / да Сімяёна прынасімага, / на Якога з
нябёсаў пазіраючы, / бесьцялесныя дзівяцца і усклікаюць: /
“Цудоўнае мы сузіраем цяпер і незвычайнае, / неспасьціжнае,
невыводнае: / бо Стваральніка Адама носяць як немаўля, /
Няўмяшчальны ў абдымаках старца зьмяшчаецца, /
Знаходзячыся ў бязьмежных нетрах Айца Свайго /
добраахвотна абмяжоўваецца - цела, але не Боскасьцю, - /
Адзіны Чалавекалюбчы!”

Песьня 7

Ірмас: Цябе, Бога Слова, у агні арасіўшага / юнакоў
богасловячых, / і ў Дзеву бязгрэшную усяліўшага, / мы
славім, поўна глыбокай пашаны сьпяваючы: /
“Дабраслаўлёны Бог бацькоў нашых!”

“Я адыходжу, каб распавесьці Адаму, / у адзе
знаходзячамуся, / і прынесці Еве добрую вестку”, - / Сімяён
заклікаў, з прарокамі сьвяткуючы, / - “Дабраслаўлёны Бог
бацькоў нашых!”

Каб пазбавіць тленны род, / Бог сьйідзе нават да пекла, /
палонным усім падасьць вызваленьне і прасьвятленьне
сьляпым, / роўна як і нямым - здольнасьць усклікаць: /
“Дабраслаўлёны Бог бацькоў нашых!”

“І Тваё сэрца, Бязгрэшная, меч праніжа”, - прадказаў

Сімяён Багародзіцы, - / “Калі ўбачыш Ты на Крыжы Сына
Твайго, / Якому мы заклікаем: / Дабраслаўлёны Бог бацькоў
нашых!”

Песьня 8

Ірмас: У нясьцерпным вагні знаходзячымся / правядыры
набожнасьці юнакі, / але не пацярпеўшы шкоды ад полымя, /
песьню боскую сьпявалі: / “Дабраслаўляйце, усё тварэньні
Гаспада, Госпада / і узынімаеце ва усе стагодзьдзя!”

Народ Ізраільскі! Бачачы сваю славу / - Эмануіла,
Немаўля ад Дзевы, / сьвяткуй цяпер прад тварам боскага
каўчэга: / “Дабраслаўляйце, усё тварэньні Госпада, Госпада /
і узынімаеце ва усе стагодзьдзя!”

“Вось”, - выклікнуў Сімеон, - / “Тэты - Бог праўдзівы і
Немаўля - / будзе знакам няпрыракаемым”. / Яму мы, верныя,
засьпяваем: / “Дабраслаўляйце, усё тварэньні Госпада,
Госпада / і узынімаеце ва усе стагодзьдзя!”

Гэта - Жыцьцё па існасьці, / Бог Слова, зрабіўшыся
Немаўлём, / будзе падзеньнем дзеля непакорлівых, / роўна як
і паўстаньнем дзеля усіх, / з вераю сьпяваючых: /
“Дабраслаўляйце, усё тварэньні Госпада, Госпада / і
узынімаеце ва усе стагодзьдзя!”

Песьня 9

Богародзіца Дзева, / Надзея хрысьціянаў, / абараняй,
агароджвай і захоўвай на Цябе спадзяваньня ускладаючых.

Богародзіца Дзева, / Міласэрная сусьвету Заступніца, /
абараняй і захоўвай ад усялякай бяды і смутку.

Ірмас: У цені і літары Закона / мы, верныя, угледжваем
выяву: / усякая істота мужчынскага полу, / адчыняючая
улонья маці, прысьвячана Богу; / таму першанароджанае
Слова, / Сына Айца безпачатковага, / першанароджанага не
ведаўшай мужа Маці, / мы узьвялічваем.

Боганосец Сімяён, / прыйдзі і вазьмі на рукі Хрыста, /
Якога нарадзіла Дзева Чыстая Марыя.

Прымае ў абдымкі Старац Сімеон / Стваральніка Закона /

і Уладара усяго сусьвету.

Не старац Мяне трымае, / але Я трымаю яго: / бо ён у
Мяне адпушчэньня просіць.

Таямнічыя Абцугі, / як Ты Вугаль носіш, / як сілкуеш
Сілкавальніка усіх?

У старажытных з нованароджанымі былі прынасімыя / пару
турчыкаў альбо двое птушанят; / замест іх боскі старац / і
цнатлівая Ганна прарочыца, / служачы ад Дзева Народжанаму /
і адзінаму Сыну Айца, / у храм прынесенаму, / Яго
узьялічвалі.

О дачка_Фануілава, / прыйдзі, стань з намі / і дзякуй
Хрыста Выратавальніка, Сына Боскага.

Ганна цнатлівая / узьяшчае цудоўнае, / вызнаючы
Хрыста Творцам нябёсаў і зямлі.

Неспасьціжна для Анёлаў і дзеля людзей / адбыўшаеся
над Табою, / Маці, Дзева Чыстая.

Чыстая Галубіца, / чужая брыдоты Агніца / Агніца і
Пастыра ў Храм прыносіць.

“Ты даў мне”, - Сімяён заклікаў,- / “радасьць Твайго,
Хрысьце, выратаваньня; / прымі слугу Твайго, ценом Закона
змарнелага, / новай дабрыні сьвятаправадніком і
тайнагледачом, / хвалою Цябе уздымаючага!”

О Хрысьце - Цар усяго! / Перамогі над ворагамі / верным
слугам Тваім падаруй.

О Хрысьце - Цар усяго! / Падаруй мне гарачыя сьлёзы, /
ды аплачу душу маю, якую я бядотна загубіў.

Замест: Слава:

Траістым сьвятлом зьяючую / і Адзінае ў Трох Асобах
Боскасьць / поўна глыбокай пашаны ды усхвалім.

Замест: Цяпер:

О Дзева_Марыя! / Адукуй маю душу, / вельмі азмрочаную
жыцьцёвымі асалодамі.

З глыбокай павагай сьвятым прарыца, / Ганна, цнатлівая
і справядлівая старыца, / у храме ясна вызнавала Уладара, /
Богародзіцу жа, усім прысутным / аб Ёй абвяшчаючы,

узьялічвала.

Катавасія

Богародзіца Дзева, / Надзея хрысьціянаў, / абараняй,
агароджвай і захоўвай на Цябе спадзяваньня ускадаючых.

У цені і літары Закона / мы, верныя, угледжваем выяву: /
усякая істота мужчынскага полу, / адчыняючая улоньня маці,
прысьвячана Богу; / таму першанароджанае Слова, / Сына
Айца безпачатковага, / першанароджанага не ведаўшай мужа
Маці, / мы узьялічваем.

Сьвяцільны

Паўстаўшы ў Духу ў сьвяцілішчы, / старац прыняў у
абдымкі Уладара Закона, усклічучы: / “Цяпер ад сувязі цела
мяне вызвалі, / як сказаў Ты, з мірам: / бо сваімі вачамі я
убачыў / адкрыцьцё язычнікам і выратаваньне Ізраіля!” (3)

На “хваліце” вершыры на 4, тон 4

Закон, у Пісаньні дадзены выконваючы, Чалавеколюбча, /
цяпер у Храм прыносіцца, / і Яго прымае старэчымі рукамі
Сімяён старац, / “Цяпер адпускаеш мяне”, - заклікаючы, - да
тамтэйшай асалоды: / бо убачыў я Цябе ў гэты дзень, /
сьмяротнай плоцьцю надзеленага, / але пануючага над
жыцьцём / і над сьмерцю уладара!” (2)

Сьвятлом у адкрыцьцё язычнікам Ты зьявіўся, Госпад, /
Сонца праўды, насімая на лёгкім воблаку, / утоенае ў цені
Закона выконваючы, / і прыадчыняючы пачатак новай
дабрыні. / Таму, сузіраючы Цябе, Сімяён усклікаў: / “Вызвалі
мяне ад тленьня, / бо убачыў я Цябе ў гэты дзень!”

Ад нетр Айца не адыходзячы Боскасьцю, / увасобіўшыся,
як Сам дабраліў, / Той, Каго ў абдымках трымае Усядзева, /
Ты быў перададзены на рукі Богапрымальніка Сімяёна, /
Трымаючы Сваёй рукой усё. / Таму ён у захапленні
заклікаў: / “Цяпер адпускаеш Ты мяне з мірам, слугу Твайго,
/ бо убачыў я Цябе, Уладар!”

Слава Айцу, і Сыну, і Сьвятому Духу, цяпер і заўсёды, і

на вякі вякоў. Амін.

Патрыярха Гэрмана, тон 6

На старэчых руках у сённяшні дзень / як на Хэрувімскай
калясьніцы прылеч дабраваліўшы, Хрысьце Божа, / і нас,
асьпяваючых Цябе, / ад валадарства запалу, калі мы заклічам
Цябе, пазбаў / і выратуй душы нашы!

Славаслаўя вялікае

Водпуск

У абдымках справядлівага Сімеона быць насімым
дабраваліўшага дзеля нашага выратаваньня, Хрыстос,
праўдзівы Бог наш, па малітвах прачыстай Сваёй Маці,
сьвятых слаўных і усяхвальных Апосталаў і усіх сьвятых
памілуе і выратуе нас, як добры і Чалавекалюбчы.

НА ЛІТУРГІІ

Дабрашчасныя: з канона сьвята песьні 3 і 6.

Антыфон 1

Верш 1: Маё сэрца вылілася добрым словам.

Пс 44:2А

Малітвамі Богародзіцы, Збаўца, / збаў нас.

Верш 2: Язык мой / - пяро хуткага пісьма.

Пс 44:2В

Малітвамі Богародзіцы, Збаўца, / збаў нас.

Верш 3: Мілата з Тваіх вуснаў вылілася.

Пс 44:3Б

Малітвамі Богародзіцы, Збаўца, / збаў нас.

Верш 4: Таму дабраславіў Цябе Бог навечна.

Пс 44:3В

Малітвамі Богародзіцы, Збаўца, / збаў нас.

Слава Айцу, і Сыну, і Сьвятому Духу, цяпер і заўсёды, і
на вякі вякоў. Амін.

Малітвамі Богародзіцы, Збаўца, / збаў нас.

Антыфон 2

Верш 1: Аперажыся мечам па паясьніцы Тваёй, Магутны.

Пс 44:4А

Збаў нас, Сын Боскі, / у абдымках справядлівага Сімяёна
насімы, / сьпяваючых Табе: алілуя.

Верш 2: . І ў гэтым уборы Тваім пасьпяшайся.

Пс 44:5А

Збаў нас, Сын Боскі, / у абдымках справядлівага Сімяёна
насімы, / сьпяваючых Табе: алілуя.

Верш 3: Вострыя стрэлы Твае - народы ўпадуць прад
Табою.

Пс 44:6А

Збаў нас, Сын Боскі, / у абдымках справядлівага Сімяёна
насімы, / сьпяваючых Табе: алілуя.

Верш 4: Жазло праўды / - жазло царства Твайго.

Пс 44:7Б

Збаў нас, Сын Боскі, / у абдымках справядлівага Сімяёна
насімы, / сьпяваючых Табе: алілуя.

Слава Айцу, і Сыну, і Сьвятому Духу, цяпер і заўсёды, і
на вякі вякоў. Амін.

Адзінародны Сын:

Антыфон 3

Верш 1: Слухай, дачка, і глядзі, / і прыхілі тваё вуха.

Пс 44:11А

Тропарь, глас 1

Радуйся, дабрадатная Богародзіца Дзева, / бо з Цябе
засьзяла Сонца праўды, Хрыстос Бог наш, / асьвячаючы
перабываючых у цемры. / Весяліся і ты, старац справядлівы, /
які прыняў у абдымкі Вызваліцеля душаў нашых, / што даруе
нам уваскрэсьне.

Верш 2: І будуць прасіць цябе найбагацейшыя людзі.

Пс 44:13Б

Трапар: Радуйся, дабрадатная Богародзіца Дзева, / бо з
Цябе засьзяла Сонца праўды, Хрыстос Бог наш, / асьвячаючы

перабываючых у цемры. / Весяліся і ты, старац справядлівы, / які прыняў у абдымкі Вызваліцеля душаў нашых, / што даруе нам уваскрэсенне.

Верш 3: Зраблю імя Тваё памятным ва ўсіх пакаленьнях.

Пс 44:18А

Трапар: Радуйся, дабрадатная Богародзіца Дзева, / бо з Цябе зазьзяла Сонца праўды, Хрыстос Бог наш, / асьвячаючы перабываючых у цемры. / Весяліся і ты, старац справядлівы, / які прыняў у абдымкі Вызваліцеля душаў нашых, / што даруе нам уваскрэсенне.

Уваход

Паказаў Гасподзь выратаваньне Сваё, адкрыў перад вачыма народаў праўду Сваю.

Пс 97:2

Трапар: Радуйся, дабрадатная Богародзіца Дзева, / бо з Цябе зазьзяла Сонца праўды, Хрыстос Бог наш, / асьвячаючы перабываючых у цемры. / Весяліся і ты, старац справядлівы, / які прыняў у абдымкі Вызваліцеля душаў нашых, / што даруе нам уваскрэсенне.

Слава Айцу, і Сыну, і Сьвятому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякую. Амін.

Кандак, тон 1

Улоньня Дзевы асьвянціўшы нараджэньнем Тваім, / і рукі Сімяёна дабраславіўшы, / загадзя, як належыла, / і цяпер Ты выратаваў нас, Хрысьце Божа. / Але абгарадзі мірам сярод войнаў народ Твой / і умацуй тых, каго Ты узьлюбіў, / Адзіны Чалавекалюбчы.

Трысьвяцьця.

Пракімен, тон 3, Песьня Богародзіцы

Праслаўляе душа Мая Госпада / і ўзрадаваўся дух мой у Богу, Збаўцу Маім.

Верш: Што дагледзеў Ён пакорлівасьць рабы Сваёй; бо ад сёньня будуць шчасьціць Мяне ўсе роды.

Лк 1:46–48

Да Жыдоў пасланьня Апостала Паўла, пачатк 316.

Алілуя, тон 8

Верш: Сёньня адпускаеш раба Твайго, Уладыка, паводле слова Твайго, зь мірам.

Верш: Сьвятло на асьвятленьне язычнікаў, і славу народу Твайго Ізраіля.

Лк 2:29, 32

Евангелья ад Лукаша, пачатак 7.

Замет “Годна”

Багародзіца Дзева, / Надзея хрысьціянаў, / абараняй, агароджвай і захоўвай на Цябе надзею маючых.

Ірмас, тон 3: ВУ цені і літары Закона / мы, верныя, угледжваем выяву: / усякая істота мужчынскага полу, / адчыняючая улоньня маці, прысьвячана Богу; / таму першанароджанае Слова, / Сына Айца безпачатковага, / першанароджанага не ведаўшай мужа Маці, / мы узьвялічваем.

Да адданьня сьвята.

Прычасьнік

Чару ратунку прыму, і імя Гасподняе клікну. Алілуя. (3)

Пс 115:4

